

[Alfred Bøgh.]

hvert fald vil det være den eneste retfærdige. Såvidt mig bekendt findes der i andre lande, i hvert tilfælde i Holland, fortilfælde, som viser, at det har man kunnet gennemføre.

Sekundært har der været talt om en aftrapning, og en sådan ordning skal vi ikke helt afvise, hvis den kan finde sted indenfor en rimelig tid. At en aftrapning ville begrænse handelens vanskeligheder, er vi klar over, og det er muligt, at mit parti vil gå med dertil, hvis den sker indenfor en ikke altfor lang periode; men vi ønsker i forvejen nøjere undersøgt, om det ikke vil være muligt at gennemføre vor oprindelige tanke.

De tekniske ændringer, der nu er foretaget, er jo tiltrådt af handelen som værende praktiske ting; det kan vi ikke have noget imod, og det kan vi anbefale. Derimod kan mit parti selvfølgelig ikke tiltræde § 8 — det er jo lovforslagets tap, hvorom hele sagen drejer sig — der giver ministeren bemyndigelse til at lade loven gælde i ubegrænset tid og kun fastsætter, at når han engang finder tiden inde til at ophæve den, skal der ske en aftrapning, som vil strække sig over 10 kvartaler.

Jeg behøver ikke i dag at komme med lange motiveringer for, hvorfor vi i sin tid ikke stemte for loven. Det er almindeligt kendt, at vi intet ansvar har for denne lovgivning, og vi anser det stadigvæk ikke for absolut givet, at de økonomiske vanskeligheder, der har været og stadig er, løses bedst på denne måde. Vi synes tværtimod, det ser ud til, at man, hvis man løser nogle vanskeligheder gennem denne lovgivning, skaber mange andre, idet tekstilbranchen er kommet ud for fortsatte og øgede vanskeligheder; vi er derfor langt fra overbevist om, at dette er den rigtige måde at afhjælpe økonomiske vanskeligheder på.

Loven blev jo i sin tid gennemført med forbrugsbegrænsende formål, men jeg har det indtryk, at finansministerens hovedmotivering for dens opretholdelse — selvom han måske ikke siger det direkte — nu er af indtægtsmæssig art. Hvis loven bliver forlænget som nu foreslået, opstår der et problem med hensyn til ordningen med sparebeviserne, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om det er meningen, at den form for opsparing, som dengang

blev indført, skal videreføres, eller om ministeren har gjort sig andre tanker på det punkt.

Jeg skal slutte med at sige, at primært er vi absolut tilhængere af, at mulighederne for en tilbagebetaling af afgifterne undersøges. Vi finder, at en tilbagebetaling ville løse handelens problemer på bedste måde, at det vil være mest retfærdigt. Vi kan formentlig tiltræde en aftrapning indenfor en begrænset tid; men vi kan absolut ikke tiltræde, at finansministeren bemyndiges til at lade loven få ubegrænset gyldighedstid.

Weikop: For nogle dage siden sagde handelsministeren på tekstilmessen i Herning, at hun ikke kendte noget til, hvad regeringen ville foretage med hensyn til omsætningsafgifterne på tekstilvarer, men henviste til, at spørgsmålet blev behandlet i et udvalg. Hvis handelsministeren, inden hun var rejst til Herning, havde været lidt nysgerrig og spurgt den højtærede finansminister om hans hensigter, ville hun have kunnet orientere tekstilfolkene i Herning om indholdet af det nu foreliggende lovforslag, og i så fald tror jeg at ministeren helt sikkert ville have fået at vide, at alle tekstilfolkene dereovre ville protestere imod dette forslag, idet de utvivlsomt ville have sagt, at det i enhver henseende var utilstrækkeligt til at modvirke arbejdsløshed og krise indenfor tekstilproduktionen.

Den klarhed, som fra mange sider er forlangt om tekstilafgifterne, og som jeg gang på gang har efterlyst her i tinget, mener den højtærede finansminister nu at have imødekommet med sit lovforslag. Jeg skal ikke bestride, at det foreliggende forslag klart viser, at finansministeren ikke vil af med omsætningsafgiften på tekstilvarer, men det, hvorom f. eks. forbundsformand Holger Hansen i sin tale på Herningmessen ønskede klarhed, var, hvorledes man — det vil sige regeringen — ville afvikle omsætningsafgifterne, når loven udløber til næste år i april måned. Det er unægtelig noget helt andet end det, den højtærede finansminister foreslår. Forslaget går jo ganske enkelt ud på at bibeholde afgifterne — jeg tror, det tør siges: sålænge det passer regeringen. Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen påpegede, at ministeren ikke kan bibeholde afgifterne,